

Aan tien bekende mensen vroegen we welke dag uit 2012 hen bijblijft en welke ze in 2013 hopen mee te maken

Klinken kan ook later

Vrijwilligers en stiltezoekers kiezen voor een andere jaarovergang

- ▶ Oudejaarsavond staat voor feestgedruis en feestelijk eten, maar niet voor iedereen
- ▶ Vrijwilligers bezorgen anderen een mooie avond, soms omdat ze zelf alleen zijn
- ▶ In Hof Zevenbergen in Ranst beleven mensen de overgang in stilte

Jozefien VAN HUFFEL

„Volstagen vreemden waren het, de eerste mensen met wie ik aan het begin van 2012 wensen uitwisselde. En toch waren het onbeschrijflijk hartelijke wensen”, zegt Inès Vandewoestijne. Voor het eerst engageerde ze zich vorig jaar op oudejaarsavond in vrijwilligerswerk. Bij leken-gemeenschap De Bremstruik in Roeselare leidde ze tijdens een feest voor eenzame en kansarme mensen de bediening in goede banen.

„Al drie jaar was ik op oudejaarsavond alleen thuis. Ik heb voorts een druk en gevuld leven, maar een vrolijk moment is dat dan helemaal niet. En toch had ik nog nooit aan vrijwilligerswerk gedacht”, zegt ze. Tot het televisiejournaal op kerstavond een vrijwilliger bij een maaltijd voor daklozen aan het woord liet. „Ik weet niet meer wat die zei, maar ik ging meteen op zoek naar een project in Roeselare. Tussen kerst en nieuw raakte alles geregeld.”

Marie-Paule Vindevoghel kookt op 31 december bij Kompas vzw voor 45 mensen met een beperking. „Ik ben weduwe en mijn kinderen werken of op kerstavond, of op oudejaarsavond. Afhankelijk van hun schema plan ik mijn vrijwilligerswerk”, zegt ze. „Mijn dochter is blij dat ik niet alleen ben, maar begrijpt niet dat ik op zo'n avond wil werken. Ook voor ons is het echter genieten. Ik kom wekelijks bij Kompas en de mensen daar weten beter hoe vaak ik kom dan ikzelf. Koken en zoveel vriendschap terugkrijgen, dat noem ik niet werken.”

„Je bent de hele tijd in de weer, maar als je dan even in het rond

Julia Vos: „Als we om middernacht in de kapel zitten, knalt in de verte overal het vuurwerk, maar bij ons is de rust heerlijk.” © Corbis

kijkt en ziet hoe mensen zich amuseren, dan word je er zelf ook warm van”, vindt ook Inès Vandewoestijne. „Vorig jaar verwachtte ik dat ik om halfeen wel opnieuw thuis zou zijn, maar om half-

„Collega's begonnen de feestelijkheden te plannen, ik besliste me weer vrijwillig in te zetten”

drie was ik er nog, zelfs al werd er niet echt de muziek gedraaid die ik graag hoor. Toen mijn collega's midden november hun eindejaarsfeesten begonnen te plannen, besliste ik dan ook om me opnieuw vrijwillig in te zetten. Ik kijk er al naar uit.”

„Een drukke oudejaarsavond hoort bij ons gewoon bij de job”, zegt Sebastien De Wagter. Hij is maatschappelijk werker bij Hobo, een dagcentrum voor thuislozen in Brussel. „Vier jaar geleden beslisten we als nieuw team om een feest te organiseren voor onze doelgroep. De eindejaarsperiode is voor hen moeilijk en donker en dus een ideale tijd om hen in de watten te leggen. Het feest werd een traditie, ook al vinden vrouw en kinderen dat soms jammer. Voor mezelf heeft de jaarovergang nauwelijks betekenis, maar voor onze mensen is zo'n feest een echt geschenk.”

Roger en Julia Melis-Vos hebben eveneens een bijzondere afspraak met oudejaarsavond. Sinds 1999 begeleiden zij in Hof Zevenbergen in Ranst het initiatief *In stilte van*

oud naar nieuw. „De millenniumwissel werd toen met veel bombarie aangekondigd. Tijdens een weekend in het bezinningscentrum ontstond het idee om de wissel juist in stilte te beleven”, zegt Melis. Vos: „We bleken welkom bij de zusters, als het bij één keer zou blijven. Maar dertien jaar later doen we het nog steeds.”

Wanneer mensen overal elders aan het aperitief beginnen, zal er in Zevenbergen worden voorgelezen uit het Hooglied. „Dat is ook een soort aperitief. Een aperitief op de stilte”, zegt Roger Melis. Nadien kunnen de deelnemers meerdere workshops volgen, van christelijke meditatie over poëzie tot mandalatekenen. Ze zwijgen de hele tijd, vanaf het einde van het avondmaal tot aan het bezinningsmoment de volgende ochtend.

„We vragen ook dat mensen geen luidruchtige schoenen aantrekken. Het is echt heerlijk om hen dan geruisloos door de gangen te zien schuifelen”, zegt Julia Vos. „Om middernacht zitten we allemaal samen in stilte in de kapel. In de verte horen we overal het vuurwerk knallen. De stilte doet dan des te meer deugd.”

„Stilte geeft kracht en helpt om los te komen van het jaar dat voorbij is en de dingen vanaf een afstand te bekijken. Veel mensen hebben nood aan stilte”, vult Melis aan. „Toch merken we dat we een uitzondering blijven. 'Drinken jullie dan geen glaasje bubbels? Klinken jullie niet?', vragen sommige mensen verbaasd. Maar er is later toch nog tijd genoeg om te klinken?”